

BUDDHISM I VESTEN

Dzigar Kongtrul Rinpoche

Mine tanker om buddhismen i Vesten har ændret sig gennem årene. På nuværende tidspunkt er jeg meget positiv og optimistisk. Ikke, at jeg var skeptisk eller tvivlende tidligere, men jeg er blevet mere sikker med tiden. Der synes at være større mulighed for, at buddhismen kan slå rod i Vesten. Jeg er blevet meget mere overbevist om det på baggrund af personlig erfaring – til en vis grad.

I årenes løb har interessen for buddhismen været konstant stigende. En sådan interesse viser, at folk har forstået og har fået en forbindelse til den sande betydning af Buddhas lære. En voksende værdsættelse af belæringerne betyder, at der bliver læst

flere bøger, givet flere belæring og flere mennesker fra alle samfundslag kommer i kontakt med buddhismen -mange uden megen forudgående kendskab til Buddha's lære. Efterhånden som de får en forbindelse til dharmaen og gør sig nogle erfaringer hermed, finder de ud af, at det giver mening. Det er ikke kun enkeltpersoner, der studerer og praktiserer, også forskellige grupper eller sangha'er har en ægte interesse i at studere og praktisere dharmaen. Hvis vi ser, hvad der sker indenfor disse buddhistiske sangha'er – hvad enten de er af Theravada, Zen eller Tibetansk tradition – så er det ganske vidunderligt. Meget arbejde er allerede gjort for at etablere buddhismen i Vesten, men der er stadig meget tilbage at gøre.

Der er blevet givet mange belæring og mange praksisser er blevet introduceret, men det har ofte været de ydre former og strukturer. Etableringen af dharmaens essens i

Vesten vil tage mere tid. Det kommer til at afhænge af, hvad folk gør med det, der bliver givet, og hvor meget de påskønner dets oprindelse.

For at give dharmen en større dybde i Vesten, er det vigtigt at have en reference, et sted at hente inspiration fra. Hvis vi ser på folk i Tibet, Kina, Japan, Sri Lanka eller Thailand, så kan vi se den umådelige mængde tid, energi og hengivenhed, de har lagt i at bringe dharmen fra det ædle land, Indien, til deres respektive hjemlande. Når vi studerer historien kan vi se, at deres arbejde, engagement og trængsler ikke findes mangen til. Der ses ikke andre steder en sådan styrke i hengivenhed, i dedikeret indsats og i overvindelse af udfordringer. Der er bestemt mange mennesker i Vesten nu, med stor hengivenhed og evne til at overvinde forhindringer, – men det er essentielt, at vi øger vores stræben og indsats ikke kun på det individuelle plan, men også på det globale plan.

Da vi nu arbejder med at etablere noget, der transcenderer opfattelsen af et ego, er det utrolig vigtigt, at vi undersøger vores handlinger. Når det drejer sig om dharmen, så afhænger resultaterne af, hvor ægte vores indsats er, om den udspringer af selvoptagethed eller det modsatte. Drejer det sig kun om os selv, eller er det noget vi gør også for andre? Når vi etablerer den hellige Dharma i Vesten, må vi grundigt undersøge vores motivation og være opmærksomme på, hvordan vi studerer, praktiserer og videregiver Dharmen. I stedet for at fare vild i alle mulige verdslige bekymringer, så er det vigtigt at bevare en meget åben og kritisk holdning til, hvordan vi legemliggør og udtrykker visdommen i buddhismen. Dette er helt essentielt og afgørende for, om buddhismen virkelig slår rod i Vesten eller ej.

Vi skal også være meget opmærksomme på vores organisationer. Selv en meget stor organisation, der tilsyneladende har etableret den sande Dharma, og som gør meget godt, kan dybest set være påvirket af egne egocentrerede motiver. Hvis det er tilfældet, så fremmer det ikke en sand forståelse og værdsættelse af Dharmen, og vil derfor ikke være til megen gavn, slet ikke på længere sigt. Måske holder det kun i en enkelt generation, og selv i en generation kan der ske mange ændringer.

Så vi må bestræbe os på at studere og praktisere Dharmaen på en ægte og uselvsk måde, - både individuelt og kollektivt.

Buddhismens fremgang i Vesten vil også afhænge af ydre omstændigheder. En stabil og fredelig verden med økonomisk fremgang er bedst. Hvis der er krig, hungersnød, ødelæggelse eller ændringer i regeringerne fra demokrati til mere radikale eller fanatiske former, så vil det påvirke folk. Dharmaen slår rod, når gunstige faktorer modnes, hvilket de i høj grad gjorde i de ædle lande - Indien, Tibet, Kina, Japan, Korea, Burma, Thailand og Sri Lanka, hvor Dharma'en og autentiske overførselslinjer fortsat blomstrer.

Udfordringer på vejen

Der er mange udfordringer på vejen. Disse Mara'er eller dæmoner er ikke specielle for Vesten. Mara's aktiviteter er vigtige i de buddhistiske belæring. I Prajnaparamita sutraen er der således mange belæring om de udfordringer og forhindringer, der skyldes dæmoner, og hvordan disse viser sig for enkeltpersoner og for grupper, der i fællesskab forsøger at skabe noget positivt. Det er op til disse grupper eller individer at have en vis forståelse for, hvordan disse forhindringer overvindes. Mange praktiserende i det ædle land Indien og i andre lande, hvor buddhismen er udbredt, har været i stand til dette. Ved ikke at give efter for Mara'er, har de kunnet føre et ægte spirituelt liv og har udrettet meget for sig selv og andre. Det er meget vigtigt, at dette også sker i Vesten.

Hvis vores dedikerede praksis, individuelt som kollektivt, virkelig skal bære frugt til sidst, skal der arbejdes meget på at forstå dharmaen og omsætte denne forståelse i praksis. Vi skal arbejde med de slør, der hindrer os i at realisere den sandhed, der er i os alle. På den måde vil vi ikke blot gavne os selv, men vi vil også gavne andre meget.

Overførelse af Undervisnings- og praksislinjerne

Derudover skal der gøres et stort stykke arbejde for at sikre en ægte overførelse af undervisnings- og praksislinjer til Vesten. Der er allerede sket meget på det område, og folk høster allerede frugterne af denne udvikling. Der mangler dog en masse arbejde med at oversætte belæringerne til de forskellige vestlige sprog.

For at etablere en "undervisnings- eller belæringslinje" er der behov for en omfattende undervisning i dharmen baseret på en ægte forståelse for, hvad linje er. Ellers er dharmen åben for alle mulige fortolkninger- og vores egen fortolkning er ikke nødvendigvis udtryk for det, der undervises i eller det, der står i dharmateksterne. Ved at få overførelsen fra een bestemt linje undgår vi dette, og samtidig giver det os mulighed for opnå en dybere forståelse istedet for blot at læse og fortolke en bog.

På tibetansk er begreberne chepa, tsöpa og tsampa meget vigtige. Chepa betyder "at undervise", tsöpa betyder "at diskutere" og tsampa betyder "at komponere /at skrive". Uanede mængder er blevet skrevet om Buddhas belæring af de store Mahapanditas og senere af alle de store oversættere fra de forskellige buddhistiske lande. Nu må vi videregive disse belæring på de vestlige sprog, på en autentisk måde og uden personlige fortolkninger. Dette vil være meget værdifuldt. Der er også brug for at diskutere for at få en dybere forståelse af, hvad der undervises i og dets relevans for de, der er interesserede i at følge vejen til oplysning. At diskutere hænger uløseligt sammen med opnåelsen af en sand forståelse af det, der undervises i, og en forståelse for ,hvorfor det er vedkommende for de, der befinder sig på vejen mod oplysning. Hvis vi er i stand til det kan vi så herefter komponere/skrive et værk. Dette skulle i så fald gøres i overensstemmelse med reglerne for komposition, som de findes i de buddhistiske sutraer. På den måde kunne vi virkelig give noget værdifuldt til verden.

Kun ved at realisere belæringerne om anskuelse, meditation og adfærd kan praksislinjen opstå og slå rod. De instruktioner, vi får, skal erkendes gennem personlig erfaring. Kun da vil vores erkendelse være sand og svare til det, der gives til os. Ved at

nå en erkendelse på denne måde kan vi faktisk befri os selv fra samsaras lidelser og opfylde vores altruistiske ønske om at hjælpe andre.

Det, at mange mennesker seriøst dedikerer deres liv til at søge sandheden ved hjælp af dharmapraksis, vil med tiden betyde, at praksislinjen kan slå rod.

Da dette er en meget intim proces er forholdet mellem lærer og elev af afgørende betydning. Vores forståelse og den måde vi "oversætter" denne til egen erfaring og erkendelse, er meget påvirket af dybden og ægtheden i vores hengivenhed. Uden hengivenhed ville der blot være tale om en udveksling af informationer. Der ville ikke være en ægte hjerteforbindelse til at modtage og studere belæringerne med, ingen oprigtig værdsættelse af, hvad det er, vi modtager og ingen sand transformation af vores sind og vores liv. Derfor er hengivenhed meget essentielt og skal opstå naturligt.

En "hengivenhedskultur"

Hengivenhed er en udfordring for moderne mennesker, der er meget individualistiske og går op i at bevare deres følelse af identitet og stolthed. Det er en udfordring for mennesker, der gerne vil lære, men som ikke rigtigt forstår, hvad det vil sige at give sig hen, at give slip på sit ego, at overgive sig.

Det er derfor vigtigt med en kultur, der understøtter hengivenhed – ikke blot en hul popkulturahengivenhed, men noget, der har sin oprindelse på Buddhas tid og kommer til os derfra. I det ædle land Indien, i Vinayabelæringerne og i alle Buddhas belæring er der en tradition for hengivenhed. I alle de lande, hvortil buddhismen spredtes og en ægte praksis opstod, ser vi en kultur præget af hengivenhed med mange individuelle fortællinger om stor hengivenhed.

Når mange mennesker har oplevet gavn og glæde og en sand forandring i deres liv gennem et nært forhold til en lærer, hvis vejledning de har fulgt med stor hengivenhed, så kan de være til inspiration for andre. Der opstår en følelse af, at der er bevis på, at det virker!

Dharma som en livslang passion

Dharma er ikke en hobby eller en deltidsbeskæftigelse. Dharmapraksis kan ikke sammenlignes med det at gå i skole eller på universitetet og afslutte med en eksamen. Dharma er en livslang passion, der kræver en livslang intention. Vi må dedikere vores liv til dharmen og gennem praksis finde meningen med det, vi beundrer og ser som en værdig måde at leve livet på.

Ligeegyldigt hvilke udfordringer, der møder os på vejen, må vi se dem i øjnene og overvinde dem. Kun på den måde vil det i sidste ende kunne bringe gavn. Hvis vi går i tilbagetrækninger og virkelig praktiserer dharma på samme måde, som i fortiden, så vil frugten heraf også blive som dengang.

Tænk langsigtet

Det er sandt nok, at tiderne har ændret sig og vores livsstil med, men når det drejer sig om at lade dharmen få plads i vores liv, så har intet ændret sig. Vi mennesker, med vores illusioner og slør, har ikke ændret os. De ydre forhold og indholdet i vores liv ser måske anderledes ud, men ikke vores grundlæggende natur. Derfor er intet ændret med hensyn til, hvordan vi skal følge dharmen og blive befriet for alle slør og formørkelser. Det, de store mestre gjorde i fortiden, er også, hvad vi skal gøre i dag. De fandt virkelig effektive metoder i dharmapraksis, metoder, som vi kan værdsætte og bruge i dag. De moderne tider har haft en negativ virkning på alle religioner, ikke kun på buddhismen, samtidig har de bibragt os stor støtte. Vi kan derfor ikke undskylde os selv med at være det 21. århundredes moderne mennesker. Hvis vi, som "moderne mennesker", ønsker at vores dharmapraksis skal passe til os og rette sig ind efter, hvad vi finder belejligt, ja, så bliver det jo til vores egen "belejlige dharma" istedet for at være den autentiske dharma med en 2500-årig linje bag sig.

Dharmaen er ny i Vesten, og det vil tage tid før den virkelig har slået rod. Det vil afhænge af, om de betingelser, der fik dharmen til at blomstre i andre lande også opstår her, såsom gode omstændigheder i verden, enkeltpersoner, grupper af sangha'er

og lærere. Hvis det sker, vil dharmen spredes, slå rod og påvirke mange menneskers liv og bringe meget godt til verden.

Den vestlige verden er en dominerende politisk og økonomisk global magt. Hvis dharmen udbredes i Vesten, så vil essensen i Buddhas belæring, - at gavne alle væsener-, også kunne opfyldes. Udbredelsen af buddhismen kunne betyde en meget bedre fremtid for menneskeheden. Dette siger jeg ikke som buddhist eller en, der er opvokset med buddhistisk filosofi. Vi kan både her og nu og i historiens løb se vidnesbyrd på dette. Vi kan selv undersøge, om det passer.

Jeg nærer et dybfølt håb om, at sådanne tider vil opstå i dette og de kommende århundreder. Vi må tænke langsigtet. At tænke på et par århundreder er faktisk kortsigtet, når vi ser på menneskeheden, og på hvad der gavner menneskeheden mest. Teknologi og videnskab har bidraget meget til fremskridt og øget komfort for mennesker. Hvis imidlertid menneskets sande væsen skal blomstre på en ægte og positiv måde, så afhænger det af hvor meget dharmen er tilstede i verden –ikke blot dharmens navn, men dharmens essens.